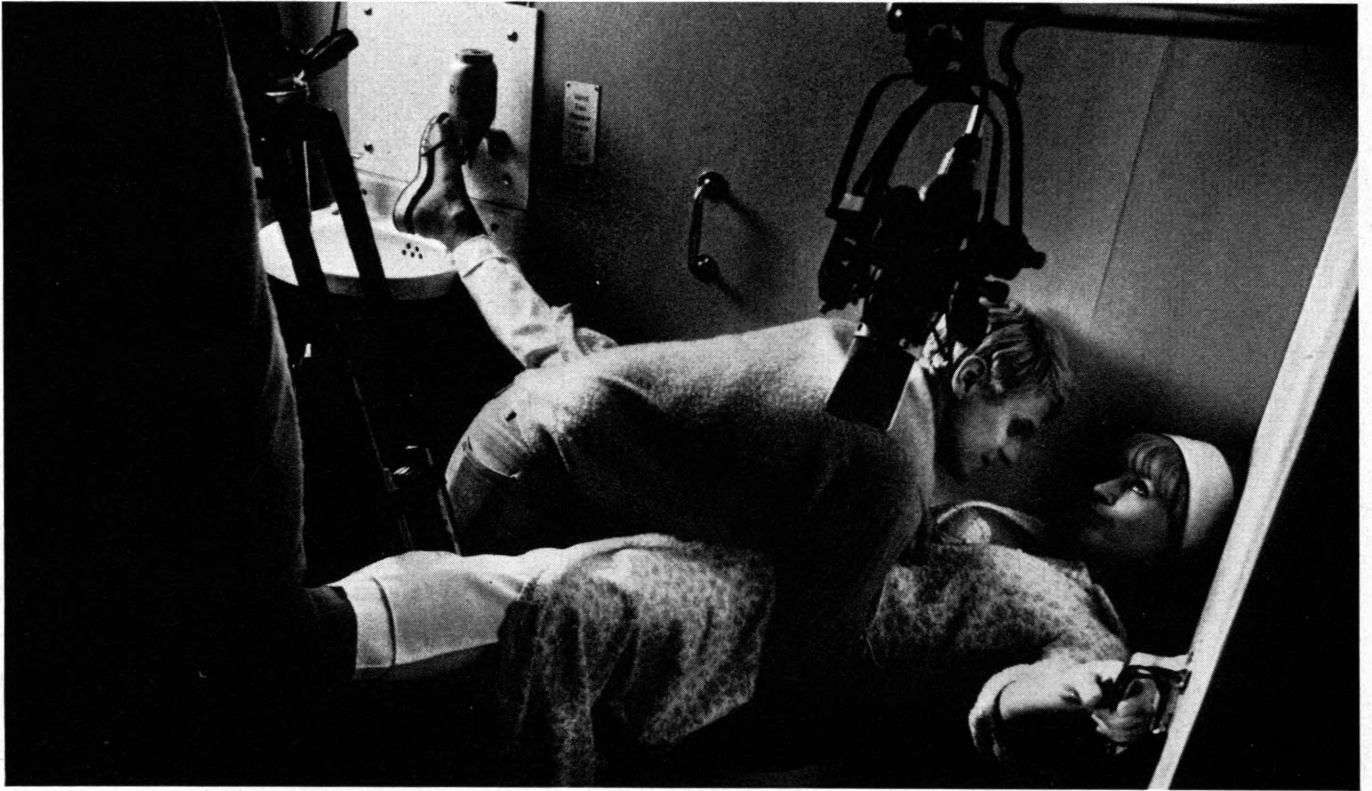

"MENNESKER MØDES"

scene 27: toilettet, miraklet.

»MANUSKRIFTET ER BLEVET TIL PÅ EN MEGET USÆDVANLIG MÅDE. DER FINDES I VIRKELIGHEDEN FEM STADIER: FØRST SCHADES BOG, SOM POUL BORUM (DER VAR I FÆRD MED AT SKRIVE EN BOG OM SCHADE) OG JEG GENNEMANALYSEREDE I LØBET AF 2—3 MÅNEDER. VI FANDT UD AF AT BOGEN IKKE HAR NOGEN EGENTLIG STRUKTUR; VORT MÅL BLEV ALTSÅ AT SKABE EN SÅDAN STRUKTUR, HVORFOR VI KONCENTREREDE STOFFET NOGET, OG ELIMINEREDE NOGLE AF BOGENS PERSONER. DETTE ARBEJDE RESULTEREDE I 150 STIKORD, SOM VI SKREV NED EFTERHÅNDEN. HVERT STIKORD DÆKKEDE EN SITUATION, EN SAMTALE, ET SKÆNDERI ELLER EN SEKVENS. VED AT BYTTE OM PÅ STIKORDENE NÅEDE VI EFTERHÅNDEN FREM TIL EN STRUKTUR, HVOR VI DELS HAVDE DEN ØNSKEDE KONCENTRATION AF STOFFET, DELS FORLØBET. PÅ GRUNDLAG AF STIKORDENE SKREV POUL BORUM 150 DIGTE; HVERT DIGT FORTOLKEDE BOGENS ATMOSFÆRE OG ANGAV DEN STEMNING, VI VILLE OPNÅ I FILMEN. DET VAR IMIDLERTID IKKE NOGET MAN KUNNE GÅ TIL FILMFONDEN MED, SÅ JEG SKREV EN »VEJLEDNING I LÆSNING AF POUL BORUMS DIGTE«. DIGTENE OG »VEJLEDNINGEN« BLEV SENDT SAMLET TIL FILMFONDEN, OG OPNÅEDE STØTTE. OVER DIGTENE OG »VEJLEDNINGEN« SKREV JEG AF PRODUKTIONSMÆSSIGE GRUNDE EN DREJEBOG, HVOR HVER ENESTE DETALJE ER TAGET MED, HVER ENESTE SCENE BESKREVET. DENNE DREJEBOG ER SIDSTE FASE. DEN ER FORSKELLIG FRA ENHVER ANDEN DREJEBOG, JEG NOGENSINDE HAR STØDT PÅ, VED FØRST AT SLUTTE PÅ SCENE 1232! ALLIGEVEL REGNER JEG MED AT FILMEN KOMMER TIL AT LIGGE ET STED MELLEM 90 OG 100 MINUTTER . . .«

– Vi dør, sagde hun igen, – vi dør – hvorfor skulle jeg så ikke sige Dem mit navn inden?
 Det var som en rystelse indvendig i ham, det var, som noget trak i ham, han følte det vel, men hans hoved havde ingen rigtig bevidsthed om det, før det var sket, og han stod inde i damernes toilet-rum sammen med hende, og hun drejede låsen om – den skive, hvorpå der stod »optaget« – »fri« – stod lidt og så sig om, lukkede porcelæns-skålens låg med et raskt, blødt tag – han havde set skinnesvellerne og stenskærverne rase forbi neden under hullet, som førte ned til den frie luft – så tydeligt havde han set kilden med forårsblomsterne i den våde, friske jord under sit ærme – og gav sig hen til ham med sin åbne mund og hele sit vidunderlige ansigt i den dybeste, vildeste, friskeste forårsekstase her midt på jernbanelinjen mellem København og Korsør, mens hjulene hamrede i skinnerne og blodet suste og slog i Hans Madsens hjerte, og han følte hendes gøre det samme, og toget passerede et skinnekryds ved stationerne, og de hørte klokke-ringe i telegrafapparaterne, og han mærkede hendes hår kildre hans kinder, og rystelserne i toget, når skiftesporerne tog fat i det, forplantede sig til dem med en lille rystelse, der dog ikke formåede at ryste dem så stærkt sammen som den indre rystelse, Sofia Petersen og han gav udtryk for, mens hun lå tilbagelænet på låget over skålen, og der gik snore fra hendes øjne til hans, hvorpå der hang friske forårsviolener. Inden Korsør fik hun redt sit hår og sprøjtet lidt vand i ansigtet på sig selv og ham og fik tørrer med et lommetørklæde – det er lommetørklædet, sagde hun, – det kommer fra en drøm, som var rigtig.

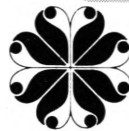
1

27) toiletet, MIRAKLET
 der er ikke særlig meget plads på de danske statsbaners togs toiletter
 ikke særlig meget plads
 hvordan kan man så få hele verden proppet derind – ?
 det er et MIRAKEL!
 vindu på klem
 luftdrag telefonrådespejlet
 hvad ser vi en hånd på en skulder
 pigens hår-håndvask
 hofter
 hænder
 lille wc-kumme
 håndtag værsgo og skyl
 kvindebanelegeme tilbagebøjet
 skønt
 spredte ben
 og dérnede
 suset af skinner
 suget
 hullet
 værsgo og skyl
 dækket
 dækket en krop
 kroppen er dækket af Hans Madsen.
 der er ikke særlig meget plads men det går.
 vredt bankes der på døren ruskes der i døren
 kvinders vrede stemmer
 damer udenfor
 Tænk at de ikke ...
 Nu har jeg stæet ...
 Moar jeg ska ...
 Luften vinden telefontrådene
 spejlet skyggerne vasken
 væggene kummen
 EEN KROP (Sofia: Vi dør –
 EEN VERDEN vi dør –
 et tog vi blir borte!)
 sikre meget
 der kan være
 på et togs toilet
 (luften
 er fuld af roser)

2

27.

Det er Sofia, der smækker låsen indefra på toilet'et – udefra: »optaget!«
 det er Hans, der lukker låget på porcelænskummen, efter at have set svellerne og stenskærverne rase forbi nede i hullet – og det er Sofia, der langsomt trækker lynlåsen foran i sin kjole ned – –
 mens toget æder sig frem over svellevejen over Sjælland – og det er Hans der åbner vinduet på klem så man netop ser de gyngende telefontråde udenfor – og det er Sofia der lægger sig bagover på kummen –
 mens ledet går ned i en vejoverskæring – og det er Hans' ansigt, der kommer ind over Sofia's – mens flere koner og mænd står udenfor og banker på – og Sofia hvisker i øret på Hans: »Vi dør – vi dør!«
 og stationsforstanderen på en lille station gør honnør mens toget bruser forbi – og stemplerne går – og toget kører over et skiftespor – så Hans og Sofia rystes og holder sig fast og Sofia knuger ham ind til sig mens han blir stille og klokkerne ringer fra ledet udenfor der går op endnu mens toget suser forbi – og Hans trækker Sofia op for at stå så de ser hinanden dybt ind i øjnene, mens trådene udenfor netop gynger fra hendes øjne til hans.

27.

286. INT. LOC. TOG.
 Mellemgang mellem to vogne – Sofia og Hans ind på toilet.
 INT. TOILET. Studie.
 287.
 Nær af Sofia – saligt blik – tilt til hendes hånd, der slår låsen for.
 INT. LOC. TOG.
 288.
 Nær af lås udefra – drejes på »optaget«.
 289.
 Hullet i kummen – svellerne der suser forbi nedenunder – låget vippes for.
 INT. TOILET. Studie.
 290.
 Som 289 – klip idet låget vippes for hullet – tilt til Hans, idet han drejer sig mod vinduet.
 291.
 Nær af Sofia, idet hun med den ene hånd begynder at trække sin lange lynlås foran i kjolen ned.
 292.
 Supernært følgebillede med lynlåsens »slæde«.
 EXT. FRA TOG AF TOG.
 Sjælland. DAG.
 293.
 Tilsvarende nærbillede flyvende

lige over »nåsen« på lokomotivet – tilsvarende virkning af skinnerne, der ædes op af toget.
 INT. TOILET. Studie.
 Bagprojektion.
 294.
 Sofia hænger kjolen på dørens knage – pan til Hans, der åbner det matterede vindue på klem, så man netop aner de gyngende tråde udenfor.
 295.
 Sofia lægger sig »ned i billedet« henover kummen.
 EXT. LOC. SJÆLLAND.
 APRILSVEJR.
 296.
 En bom ved en jernbaneoverskæring går ned i tilsvarende – eller modsvarende – bevægelse.
 INT. TOILET. Studie.
 297.
 Hans Madsens ansigt kommer ind »over« Sofias – hendes arme tar imod ham.
 EXT. LOC. KØRENDE MED TOG.
 298.
 Bufferne mellem to vogne – EXT. TOG FRA BIL.
 299.
 Stempelstænger i maskineriet.
 300.
 Nær af skorstenens »pust«.
 SJÆLLAND. DAG.
 301.
 Tilsvarende 293 – toget over et skiftespor.
 LOC. FRA TOGET.
 302.
 Sammenkoblingen mellem to vogne »gir sig« ved passagen af skiftespor.
 INT. LOC. MELLEMGANG.
 303.
 (Som 286)
 Flere folk som står og banker på og rusker i toilettdøren udefra.
 INT. TOILET. Studie.
 304.
 Ganske nær af Sofia, der hvisker i hans øre –
 Sofia:
 Vi dør – vi dør – vi dør!
 LOC. FRA TOG (drassine).
 305.
 Stationsforstanderen på lille station gør honnør, mens toget glider forbi.
 SJÆLLAND. DAG
 306 – a la 301 – men ikke magen til.
 LOC. FRA TOG.
 307.
 som 303 – flere er ved at snuble p. g. a. rystelserne.
 INT. TOILET. Studie.
 308.
 Sofia og Hans rystes også – hun holder fast på ham – han blir stille –
 (klokker udefra)
 EXT. LOC. SJÆLLAND.
 309.
 som 296 – bommen går op endnu mens toget suser forbi.